

Bemærkninger til forslaget

Historien har vist, at boykot af et lands frie varehandel er et yderst effektivt middel til at få landets regering til at ændre politik. Specielt kan fremhæves den internationale boykot af Sydafrika, der var afgørende for afskaffelsen af apartheidstyret.

Den franske regering har ladet hånt om en hel verdens protester over genoptagelse af atomprøvesprængninger i et årti, som ellers har indeholdt muligheden for en omfattende nedrustning og afspænding efter den kolde krigs ophør.

Den franske regering optræder som kolonimagt af værste slags ved at placere sine militære forsøgsprojekter i så lang afstand fra sine hjemlige borgere som overhovedet muligt og nedkæmper en massiv lokal modstand gennem indsættelse af elitetropper efter den model, som er velkendt fra 1800-tallets europæiske kolonitid.

Den franske regering lader hånt om advarsler mod en alvorlig økologisk katastrofe i området omkring Mururoa og Fransk Polynesien – og nægter at lade internationale kontrollører få adgang til materiale om de miljømæssige konsekvenser af sprængningerne.

Den franske regering gør EU-systemet til grin ved at nægte at give Europa-Kommissionen en række oplysninger, som ønsket af Kommissionen. Stormagterne i EU kan tilsyneladende frit vælge at tilsidesætte EU-traktaterne, som det passer dem.

Forslagsstillerne efterlyser en klar markering af, at den danske regering og det danske Folketing ikke kan acceptere sådanne forhold. Statsministerens mundtlige krav om et øjeblikkeligt og totalt stop for atomprøvesprængningerne har vist sig at prelle af på den franske regering som vand på en (fransk) gås.

Forslagsstillerne forventer derfor, at krav nu om sættes til handling. Den franske regering skal nu mærke, at vi mener det alvorligt. I september 1995 afviste regeringen at tage initiativ til en boykot af franske firmaer og varer, men siden har den franske rege-

ring på trods af alle protesterne nu udført den anden atomprøvesprængning, og Frankrig har planlagt yderligere 6 prøvesprængninger. Det står altså klart, at indsatsen mod de franske prøvesprængninger må øges, og nye midler må tages i brug. Det er ikke nok, at statsministeren protesterer, det er forsøgt, og det hjælper jo ikke nok.

Enhedslisten har gennem spørgsmål til regeringen fået oplyst, at den danske stat primo oktober 1995 er involveret i EU-licitationer, hvor der forhandles med 11 franske firmaer. Det drejer sig f.eks. om: Gerou Bull A/S, der er med i en prækvalifikationsrunde om et edb-system til Økonomistyrelsen, Thomson-CSF, der har budt på bl.a. et radaranlæg i Aalborg under Statens Luftfartsvæsen, og Materiel de Voie og Coqifer Industries, som har budt på henholdsvis skinner og sporskifter til DSB.

Hvis den danske regering mener sin protest mod den franske regering alvorligt, må protesterne nu afløses af konkrete tiltag, som rammer franskmændene på pengepungen, samtidig med at vi opfordrer verdenssamfundet til at tage samme skridt. Det skylder vi den lokale befolkning på Tahiti og det øvrige Fransk Polynesien, det skylder vi miljøet, det skylder vi den globale nedrustning – og det skylder vi ikke mindst vore efterkommere. Her må hensynet til en samarbejdspartners regering i EU komme i anden række.

Det foreslås derfor, at staten går foran og udelukker franske firmaer fra at deltage i statslige licitationer, og det foreslås, at alle statslige indkøb af franske varer stoppes. Endvidere opfordres regeringen til at foreslå et lovindgreb, som i første omgang udelukker franske firmaer fra alle offentlige myndigheders og offentlige virksomheders licitationer, hvilket også omfatter kommunal virksomhed. Det kan oplyses, at der ifølge regeringen gennemsnitligt gennemføres 1 offentlig EU-licitation om dagen i den danske stats regi.